

‘Achter de afwas raakte ik mijn motivatie kwijt’

Floris Piek is kok bij De Pleats in Burgum. Hij bestiert hier de volledige ‘koude kant’ van de keuken. FOTO MARCHJE ANDRINGA

Floris Piek (23) is het levende bewijs dat een ‘autismेरugzakje’ geen belemmering hoeft te zijn voor het naja-gen van je passie. Door een rotsvast geloof in zichzelf, floreert hij nu als kok bij De Pleats in Burgum.

SHARON CORNELISSEN

‘Dat ik mensen blij kan maken met wat ik doe, daar draait het om voor mij. Bewonderenswaardig als er nieuwe smaken ontstaan door kruiden en producten te mengen’, vertelt Floris Piek bevlogen. Op het eerste oog valt er niets op aan de jonge kok. Een innemende jongeman, wiens heldere blik de wereld om zich heen nauwgezet bestudeert.

Toch had hij al van jongs af aan het gevoel dat hij anders was. ‘Mijn ouders wisten het al toen ik vijf of zes jaar was. Daarom heb ik van jongs af aan veel over mijn autisme gepraat.’ Het resultaat? Een zelfinzicht waar de gemiddelde Nederlander nog een puntje aan kan zuigen.

Hoewel Floris had aangegeven enigszins zenuwachtig te zijn, is daar tijdens het gesprek geen spoorje van terug te vinden. Open, eerlijk en ogenschijnlijk moeiteloos vertelt hij ronduit over autisme.

‘Ik heb meer uitleg en structuur

nodig. Tijdens mijn mbo-opleiding wisten mijn coach, de docenten en een aantal medeleerlingen dat ik autisme had. Daar hielden ze hier rekening mee. Ze begrepen het als ze mij iets opnieuw moesten uitleggen’, legt hij rustig uit.

Niet overal kon hij rekenen op zo veel begrip. Op zijn vorige werk konden ze niet met zijn autisme omgaan. Zijn bruine ogen krijgen een bedroefde uitdrukking als hij eraan terugdenkt. ‘Ik ben erg perfectionistisch en wil veel laten zien. Daarom werd er steeds meer van mij verwacht. Op een gegeven moment zat ik op mijn piek, maar ze wilden meer. Dit kon ik niet, het was te druk en ik kon alles niet zo snel doen. Ze plaatsten mij bij de afwas en ik raakte gedemotiveerd.’

Eén ding stond als een paal boven water: dit was niet de juiste werkplek voor Floris. Zijn vader zocht contact met Geesje Duursma, de drijvende kracht achter verschillende initiatieven op het gebied van autisme, waar

onder de Autisme Campus in Drachten. Tevens runt zij het restaurant en partycentrum De Pleats, waar ze niet schuwt om getalenteerde autisten in dienst te nemen. Floris heeft zijn draai hier helemaal gevonden. ‘Mijn vader kwam via zijn eigen stichting Scouting met haar in contact. Ik heb toen een testdag gehad en die verliep zo goed, dat ik aan de slag mocht’, vertelt hij trots. Op dankbare toon: ‘Ik heb nu eindelijk een plek waar ze me helpen en begrijpen. Iedereen gaat respectvol met elkaar om.’

Door zijn autisme heeft hij moeite met last-minute veranderingen en multitasking. ‘Ik ben iemand die graag iets af heeft voordat ik aan iets anders begin. Meneer Duursma helpt mij om iets af te maken als ik ook nog andere klussen tussendoor moet doen. Ik leer om dingen los te laten.’

‘Ook heb ik er moeite mee als er dingen op het laatste moment tussen komen of veranderen. Dit geeft mij een vervelend gevoel, stress.

Mijn collega’s helpen mij hierin. In plaats van continu te focussen op wat ik fout doe, draait het hier heel erg om positieve feedback: het leren is veel meer gericht op wat beter kan.’

Een effectieve aanpak, zo blijkt, want inmiddels bestiert Floris de volledige ‘koude kant’ van de keuken. ‘Dat is een vakterm’, zegt hij lachend. ‘Het betekent: de voorgerechten en de nagerechten. Het leukste vind ik om gerechten die je zelf hebt bedacht, ergens op de kaart te zetten. Iedere maand hebben we een nieuw maandmenu. Dan probeer ik wel eigen dingen in te brengen. Laatst hadden we mijn soep op de kaart.’

Als Floris de cijfers hoort van het aantal thuiszittende mensen met autisme, schrikt hij. ‘Het is confronterend om te horen. Heel raar dat dit nog steeds gebeurt. Alles draait om geloof: geloof in jezelf en geloof dat anderen in je hebben. Dan kun je ver komen.’

‘Ik ben iemand die graag iets af heeft voordat ik aan iets anders begin’